

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/95/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202514
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8813202514.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, T. O., zast. Mgr. Martinom Štaffom, advokátom so sídlom Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou, proti žalovanej: Rapid life životná poisťovňa, a.s., so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, zast. JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom Boženy Němcovej 22, Košice, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11C/113/2013-157 zo dňa 14.04.2014, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovanému nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný U. W. N., rozhodcom Y. súdu v O., zo dňa 19.01.2012, sp. zn. 2C/2395/2012. Vyslovil, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo právne odôvodnené podľa § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, 4 písm. r) ods. 5, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 17, § 40 ods. 1, 2, § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní aplikujúc smernicu Rady 93/13/EHS. Prvoinštančný sú konštatoval, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že boli porušené jeho práva ako spotrebiteľa. Žaloba bola podaná v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený 04.03.2013 a žalobu na súde podal 12.03.2013, teda v zákonnej lehote. Súd prvej inštancie zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá poisťná zmluva č. XXXXXXXXXXXX dňa 16.10.2007, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Bola uzavretá medzi žalovaným, ktorý konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobcom - fyzickou osobou - spotrebiteľom. Poistnú zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola vyplnená na vopred pripravenom tlačive žalovanej a pripravené znenie bolo žalobcovi predložené na podpis. Poukázal na § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve je treba považovať aj ustanovenie, ktoré od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky vyžaduje, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. K uvedenému žalovaná namietala, že záväzkový vzťah uzavretý medzi ňou a žalobcom nie je v rozpore s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka tvrdiac, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne o čom svedčí to, že je upravená v osobitných zmluvných dojednaniach, ktoré žalobca podpísal osobitne a osobitne podpísal aj všeobecné

podmienky žalovanej. Tým žalobca akceptoval vôľu riešiť spory v rozhodcovskom konaní a táto vôľa mala byť prejavená v podpísanom zázname o požiadavkách a potrebách klienta, ktoré boli vyhotovené pred samotným uzatvorením poisťnej zmluvy. Súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ako aj Najvyššieho súdu SR, ktoré sa zaoberali rozhodcovskými doložkami a ich individuálnemu dojednaníu. Nestotožnil sa s tvrdením žalovanej, že podpísaním osobitných zmluvných dojednaní keď takáto rozhodcovská doložka sa nachádzala sa v poisťnej zmluve v časti všeobecných obchodných podmienok, resp. osobitných zmluvných podmienok bola spotrebiteľom osobitne dojednaná. Dôsledkom takejto úpravy rozhodcovskej doložky je to, že spotrebiteľovi sa odopiera možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom, čím dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa tak reálne vopred vzdáva právnej ochrany, je nútený k rozhodcovskému konaniu, pričom rozhodcovský súd vyberá žalovanú bez možnosti žalobcu podieľať sa na jeho kreovaní. K uvedenej problematike sa vyjadroval aj Ústavný súd SR a z jeho rozhodnutí vyplýva, že z ústavno-právneho hľadiska je možné dojednanie rozhodcovskej doložky aj pre spotrebiteľské zmluvy, ale iba za predpokladu, že podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru budú účastníkom konania garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľ - podnikateľ znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, t.j. spotrebiteľa. Rovnako dohodnuté procesné pravidlá musia garantovať spravodlivý proces (ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok pri uplatňovaní spotrebiteľského práva).

3. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku žalobou podanou dňa 12.03.2013 z dôvodu, že dňa 19.01.2012 vydal Arbitrážny súd O. vo veci sp. zn. 2C/2395/2012 rozhodcovský rozsudok, ktorým žalobcovi bola uložená povinnosť do 5 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalovanému sumu vo výške 51,45 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- Eur. Uvedený rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený 04.03.2013. Žalobca napadol rozhodcovskú doložku z dôvodu, že táto nebola individuálne dojednaná, pretože nemohol ovplyvniť obsah rozhodcovskej doložky, ale len či ju podpíše alebo nie. Uviedol, že vydaným rozhodcovským rozsudkom boli porušené jeho práva ako spotrebiteľa. So žalovanou uzatvoril poisťnú zmluvu dňa 16.10.2007. Zmluvu dojednával so sprostredkovateľom a vo VPP v časti XV. je obsiahnuté dojednanie o rozhodcovskom konaní. Obsahom je dohoda poisťovne a poisťníka o tom, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. V závere všeobecných podmienok je ako osobitné zmluvné dojednanie pod číslom 01/2007 znovu dojednaná rozhodcovská doložka vo forme samostatnej tabuľky, s uvedením textu: „poisťník a poisťovňa týmto vyjadrujú obaja spoločne a každý zároveň svojím podpisom samostatne svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle časti XV. všeobecných poisťných podmienok. Toto ustanovenie chápu zmluvné strany ako rozhodcovskú doložku.“ Na základe takto dojednanej rozhodcovskej doložky bol dňa 19.01.2012 pod sp. zn. 2C/2395/2012 vydaný rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, Alžbetina 41, Košice.

4. Súd prvej inštancie poukázal na to, že rozhodcovská doložka sa stala súčasťou obsahu formulárovej zmluvy, ktorú žalovaná v rámci svojej podnikateľskej činnosti použil v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu spotrebiteľov. Upríamal pozornosť na to, že slovenský zákonodarca upravil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách na základe indikatívneho výpočtu neprijateľných podmienok (slovo „najmä“ v § 53 ods. 4 OZ). To znamená, že súdu nič nebráni judikovať neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa tzv. generálnej klauzuly v § 53 ods. 1 OZ, a teda nad rámec zoznamu podmienok uvedených v prílohe smernice alebo okruhu uvedeného v Občianskom zákonníku. Nemožno napríklad vylúčiť, že súd so zreteľom na ostatné zmluvné podmienky (čl. 4 ods. 1 Smernice) posúdi rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú bez ohľadu na jej znenie, teda že neobstojí žiadna rozhodcovská doložka a priestor pre rozhodcovské konanie bude len pri preukázateľnom individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy zo strany spotrebiteľa. Prítom v prejednávanom prípade je táto uvedená v bode 2 Osobitných zmluvných dojednaní č.01/2007 k poisťnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, ako aj v časti XV. VPP a vyžaduje, aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, čo nemôže obstať. O neprijateľnú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak sice spotrebiteľ podľa rozhodcovskej doložky má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

5. Rovnako súd prvej inštancie skonštatoval, že z obsahu spisu nevyplýva, aby žalovaná ako dodávateľ, preukázateľne vysvetlila spotrebiteľovi význam rozhodcovskej doložky, rozdiel od zásad občianskeho súdneho konania, nepredstavila mu pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť súkromný „súdny“ proces a nedala mu po preukázateľnom poučení na výber rozhodnúť sa. Skonštatoval, že ak povinný spotrebiteľ mal vyjednať súkromný „súdny“ proces, mal by nepochybne poznať tieto pravidlá. Uvedenému sa zmluvné strany nevenovali. Iba samotné tvrdenie o tom, že rozhodcovské konanie bolo vyjednané spotrebiteľom, za situácie, keď tento nepozná jeho obsah, je zavádzajúce a nepravdivé so zreteľom na všetky okolnosti uzatvárania poisťných zmlúv, kde spotrebiteľ sústredí svoju pozornosť na poistenie nie na to, aby spory mali byť riešené arbitrážou. Poukázal pritom na znenie čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, podľa ktorej štát má záväzok chrániť hospodárske záujmy spotrebiteľov. Nie je možné od spotrebiteľa vyžadovať, aby riešil spory výhradne arbitrážou. Bolo nutné objektívne posúdiť rozhodcovskú doložku, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil ako absolútne neplatnú (§ 53 ods. 5 OZ) a bolo povinnosťou tak súdu, ako aj rozhodcu z uvedeného vyvodiť všetky právne dôsledky a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Rozhodcovské konanie je prejavom nerešpektovania práv spotrebiteľov, resp. akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je možná napr. osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je nutné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy podľa OZ, lebo nevhodné predkladanie podmienok predstavuje jednu z nekálých obchodných praktík (klamlivá obchodná praktika; § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formulára, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov a na tom nemôže nič meniť ani technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok verzus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Žalovaná pritom ako dodávateľ s odbornou starostlivosťou mala vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Musela počítat s tým, že plnenie z nekalej podmienky jej súd nemôže vymôcť. Tiež predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Pričom konaním v rozpore s dobrými mravmi sa rozumie „najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenie z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služieb, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážky, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody“ (porovnaj § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa).

6. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej doložky. Mohol ju buď prijať ako celok alebo odmietnuť. Obsah tejto rozhodcovskej doložky bol dodávateľom, žalovanou vopred pripravený a na jej obsahu žalobca nijakým spôsobom neparticipoval. Už len tento samotný fakt spochybňuje tvrdenie žalovanej, že ide o individuálny návrh žalobcu na riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Pritom inštitút individuálne dohodnutej podmienky je treba vykladať v súlade s cieľom Smernice, podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola pripravená vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods. 2 Smernice). Z obsahu spisu a napokon aj tvrdenia samotnej žalovanej nevyplýva, že by ako dodávateľ vysvetlila žalobcovi význam rozhodcovskej doložky, pravidlá, podľa ktorých sa bude viesť tento proces a po preukázateľnom poučení mu dala na výber sa rozhodnúť. Ak spotrebiteľ mal vyjednať tento súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. O nich však v spise tiež niet žiadnej zmienky. Preto tvrdenie žalovanej o tom, že takýto proces si dojednal spotrebiteľ - žalobca a pritom nepoznal jeho obsah, je z pohľadu vykonaného dokazovania neutržateľné.

7. Bolo súdom prvej inštancie poukázané aj na to, že v predmetnej veci trovy rozhodcu prevyšujú niekoľkonásobne vymáhanú istinu pohľadávky vo výške 51,45 Eur, pričom trovy rozhodcovského konania predstavujú 276,- Eur. Už len táto skutočnosť predstavuje neprimeranosť arbitrážneho procesu. Súdne poplatky sú pritom výrazne nižšie, pri sume 51,45 Eur by boli 16,50 Eur.

8. Z vyššie uvedeného tak vyvodil, že rozhodcovská doložka jednoznačne nebola individuálne dojednaná medzi žalobcom a žalovanou. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva, na základe ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Predmetná rozhodcovská doložka je neplatná z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu a jednoznačne boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa. Dôkazy, a to samotná poisťná zmluva a jej prílohy, VPP a osobitné dojednania predložené žalobcom, takýto záver vyvodzujú. Z poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej uvádzalo, že jej súčasťou sú (ako predtlačení formulár) Všeobecné poisťné podmienky pre životné poistenie, a teda aj rozhodcovská doložka je obsiahnutá v XV. časti týchto podmienok. Na tom nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu obe strany podpísali (pokračovanie predtlačenej formulára) aj formulárovú časť odkazujúcu na tú istú rozhodcovskú doložku, teda doložku uvedenú v poisťných podmienkach. Individuálnym dojednaním nebolo podpísanie osobitných zmluvných dojednaní ako súčasť všeobecných podmienok žalovanej a individuálnosť dojednania nevyplýva ani z toho, že v tlačive o záznamoch a potrebách klienta je vopred predformulovaná všeobecná informácia o možnosti riešiť spory v rozhodcovskom konaní. V rámci rozhodcovského konania boli pri rozhodovaní porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, teda práva spotrebiteľa, ako aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, konkrétne ustanovenia § 53 ods. 4 písm. r) a bola porušená taktiež zásada rovnosti účastníkov. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel. Keďže v konaní úspešný žalobca si náhradu trov konania neuplatnil, ani nevyčísľil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú, preto mu náhradu trov konania súd nepriznal.

9. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Namietala, že súd prvej inštancie neobjasnil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a nesprávne aplikoval zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka bola platná, individuálne dojednaná a v súlade s ňou a stanovenými podmienkami vo všeobecných poisťných podmienkach rozhodoval stály rozhodcovský súd. Poisťnú zmluvu navrhol žalobcovi uzavrieť tretí subjekt nezávislý od žalovanej, a to sprostredkovateľ poistenia D. F. Z príslušných zákonných noriem upravujúcich sprostredkovateľskú činnosť vyplývajú povinnosti sprostredkovateľa, a to oboznámiť každého aj potencionálneho klienta so všetkými skutočnosťami k obsahu poisťnej zmluvy a jej neoddeliteľných príloh, vrátane rozhodných ustanovení pre alternatívne riešenie sporov a následne vyhotoviť záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poisťnej zmluve, ktorý obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku, ktorú žalobca mohol, ale nemusel podpísať. Súd prvej inštancie vôbec nezdôvodnil, ako sa vysporiadal s dôkazom žalovanej, a to so záznamom sprostredkovateľa poistenia D. F. o požiadavkách a potrebách klienta, z ktorého jednoznačne vyplýva, že sprostredkovateľ poistenia informoval žalobcu o alternatívnej forme riešenia sporov pred rozhodcovským súdom. Súd tento dôkaz nevykonal a nepodrobil ho súdnemu prieskumu, preto je napadnuté rozhodnutie arbitrárne. Súd konal v rozpore so zákonom, keď „pripísal“ len tvrdeniam a výpovedi žalobcu najvyššiu dôkaznú váhu a nehodnotil aj ostatné listinné dôkazy predložené žalovanou, a ktoré žalobca dobrovoľne podpísal na znak súhlasu so svojou vôľou. Súd nezrejmlil, prečo nevykonal výsluch sprostredkovateľa poistenia ako svedka, aj keď to žalovaná navrhla. Poukazujúc na zákon č. 340/2005 Z. z. a citujúc jeho ustanovenie § 33 ods. 4, 7, 8 žalovaná v odvolaní ďalej namietala, že do právneho vzťahu so žalobcom vstupovala, rovnako ako žalobca, ako dobromyseľný účastník s tým, že všetky ustanovenia poisťného vzťahu boli dojednané medzi žalobcom a sprostredkovateľom poistenia, a to i vrátane rozhodcovskej doložky. Jediným argumentom, nie dôkazom, bolo pre súd a žalobcu preukázanie tvrdenia o tzv. neprijateľnej podmienke v podobe rozhodcovskej doložky, len „dôkaz“ spočívajúci vo formálnom porovnaní textu rozhodcovskej doložky s textom obsiahnutým v § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Žalovaná ďalej poukázala na výklad ustanovenia 53 ods. 4 OZ súdom v spojení s výkladom ESD a namietala, že žalobca v Zázname o požiadavkách a potrebách klienta potvrdil, že mu boli vysvetlené veľmi jasne, zrozumiteľne a úplne všetky skutočnosti o všeobecných poisťných podmienkach a ďalších náležitostiach zmluvy, spôsob mimosúdneho riešenia sporov formou popísanou v čl. XV. VPP a sám žalobca rozhodol o tom, kedy chce uzavrieť poisťnú zmluvu a či vôbec túto chce uzavrieť. Súd prvej inštancie v rozpore s ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka tento deklaratórny písomný prejav žalobcu v odôvodnení rozsudku vynechal, resp. sa ho pokúsil bagatelizovať. Súd si musel byť vedomý judikatúry ESD C-478/99. Napadnutý rozsudok je arbitrárny a pre žalovanú prekvapivý. Súd sa mal vysporiadať s otázkami, ako postupoval sprostredkovateľ poistenia v čase pred uzavretím zmluvy a ako sa správal na základe doloženého písomného prejavu vôle sám žalobca. Poukázal tiež na rozhodnutia ESD (napr. vo veci O., na rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10.07.2013) a na Smernicu Rady 93/13/EHS a namietal, že súd prvej inštancie by nepochybne vec správne právne posúdil, ak by zistil skutočný stav veci, že odkaz v Osobitných zmluvných dojednaniach na text v časti XV. logicky nerobí Osobitné zmluvné dojednania súčasťou VPP, ale naopak, text v uvedenom článku VPP sa stáva súčasťou Osobitných zmluvných dojednaní, ktoré nie sú súčasťou VPP. Žalobca nebol nútený uzavrieť

poistnú zmluvu bez rozmyslu so žalovanou, lebo v danej dobe poskytovalo na plne liberalizovanom trhu poistenie viac ako 26 poisťovní. Poistná zmluva sa neuzatvárala v majetkovej tiesni a vôľové a rozhodovacie danosti žalobcu v čase uzavretia poistnej zmluvy neboli ovplyvnené vidinou rýchleho zisku peňazí. Po vyhotovení informácie sprostredkovateľa došlo v žalobcom určenom čase k vyhotoveniu návrhu poistnej zmluvy, ktorá bola žalobcom a sprostredkovateľkou poistenia riadne podpísaná. VOP, ktoré odovzdal sprostredkovateľ poistenia žalobcovi obsahovali na svojom konci jednoznačnú krátku a zrozumiteľnú vetu, ktorá bola umiestnená priamo nad deklaratórnym podpisom žalobcu o prevzatí VPP. Až po platnom uzavretí poistnej zmluvy nastala fáza dojednávania Osobitných zmluvných dojednaní, ktorých obsahom bola rozhodcovská doložka. Osobitný odsek obsahujúci rozhodcovskú doložku je očividne aj graficky oddelený od samotných VPP miestom na podpis klienta potvrdzujúci prevzatie VPP. Nie je logické a mysliteľné, aby žalobca podpisom Osobitných zmluvných dojednaní konal v omyle, keď sa domnieval, že znova podpisuje poistnú zmluvu alebo prevzatie VPP. Pokiaľ sa konajúci súd pri rozhodovaní opieral aj o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012, vedel, že dovolací súd tu nerozhodoval v merite veci a dovolanie odmietol pre procesnú neprípustnosť.

10. Žalovaná v odvolaní upriamila pozornosť aj na nález Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 402/2008 z 01.04.2009, vo veci sp. zn. II. ÚS 499/2012 z 10.07.2013, II. ÚS 255/2010, Smernicu Rady 93/13/EHS a na judikatúru ESD a Najvyššieho súdu SR a ďalej namietala, že v dôsledku využitia dohody o rozhodcovskom konaní obsiahnutej v poistenej zmluve došlo ku zníženiu predpokladaných tzv. gama nákladov zahrnutých do ceny poistenia pre spotrebiteľa, a teda ku získaniu materiálnej výhody pre spotrebiteľa ako odraz tejto výhody. Tiež namietala, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná a platná a rozhodcovský súd vykonal prvotné konanie v skrátenej forme so zohľadnením všetkých noriem aplikovateľných aj v rámci ochrany spotrebiteľa. Žiadala preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

11. V odvolaní bola tiež vznesená námietka zaujatosti voči sudcovi Krajského súdu v Prešove U. F. X. pre jeho subjektívnu aj objektívnu zaujatosť.

12. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca tak, že odvolanie je nedôvodné a námietky proti postupu prvoinštančného súdu v procese dokazovania, resp. hodnotenia dôkazov sú irelevantné. Je nepochybné, že predmetná poistná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a neplatnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej vo VPP a v Osobitných zmluvných dojednávaniach je neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodcovská doložka je formulovaná v čl. XV. VPP a je súčasťou neprehľadného textu písaného malými písmenami splyvajúcimi s ostatnými zmluvnými podmienkami. Žalobca nemal možnosť ovplyvniť obsah predmetnej doložky. Mohol ju prijať, alebo odmietnuť. Obsah rozhodcovskej doložky bol vopred pripravený a na jej obsahu žalobca nijako neparticipoval a rozhodcovská doložka znemožnila žalobcovi možnosť zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu. Rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca podpísal rozhodcovskú doložku, pretože nemal inú možnosť, pokiaľ chcel uzatvoriť poistnú zmluvu. Z doložky nevyplyva, že by bol informovaný o rozdieloch medzi súdnym a rozhodcovským konaním, o rokovacom poriadku rozhodcovského súdu a pod. Poistnú zmluvu aj s obsiahlymi poistnými podmienkami dala žalobcovi sprostredkovateľka poistenia na podpis, pričom mu ukázala miesta vyhradené na podpis, čo žalobca realizoval bez toho, aby si podpisovaný materiál prečítal, nakoľko bol rozsiahly a písaný drobným písmom. Výsluch sprostredkovateľky D. F. žalobca nežiadal a námietka žalovaného vo vzťahu k nevypočutiu sprostredkovateľky je len účelová, keďže sprostredkovateľka si nemôže pamätať bližšie okolnosti uzatvárania predmetnej zmluvy v roku 2007. Jedná sa pritom o finančnú agentku školenú žalovanou, ktorá ju riadila a usmerňovala pri uzatváraní zmlúv, teda sa jedná o zaujatú osobu. V konaniach pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 11C/120/2013, 16C/127/2013, 13C/15/2013 boli vypočutí sprostredkovatelia poistenia, ktorí pracovali pre žalovanú a z ich výpovedí vyplynulo, že neboli upozornení na podstatu inštitútu rozhodcovského konania. Nebol im tento inštitút vysvetlený a pri školení riadiacimi pracovníkmi im bolo povedané, že záujemca o poistenie musí podpísať aj všeobecné poistné podmienky aj osobitné zmluvné dojednania, pretože inak k uzavretiu zmluvy nedôjde. Tvrdenie žalovanej, že žalobca mal možnosť nepodpísať osobitné zmluvné dojednania, je zavádzajúce, nakoľko aj pri ich nepodpísaní by platila časť XV. VPP, ktorá upravovala výlučné riešenie sporov rozhodcovským súdom. Samotný rokovací poriadok rozhodcovského súdu znevýhodňuje spotrebiteľa oproti súdnemu konaniu. Dôvodom neplatnosti rozhodcovskej doložky je aj skutočnosť, že rozhodcovský súd vyberá žalovanú. Časť VPP označenú ako Osobitné zmluvné

dojednanie nie je možné považovať za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku a nesvedčí o tom ani obsah Záznamu, na ktorý žalovaná v odvolaní poukazuje. Aj nárok žalovanej na zaplatenie sumy 51,45 eur je v rozpore s dobrými mravmi, pretože predstavuje akúsi zmluvnú pokutu pre žalobcu v prípade ukončenia poistného vzťahu, pričom táto suma je tiež predformulovaná vo VPP, a to v ich časti XVII. ods. 7a bez možnosti jej zmeny alebo individuálneho dojednaní, pričom výška sankcie nebola žalobcovi známa. V prejednávanej veci boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie rozhodol správne. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 209,73 eur.

13. Krajský súd rozsudkom č. k. 19Co/171/2014-207 zo dňa 02.12.2014 potvrdil napadnutý rozsudok a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 139,82 Eur, ktoré uložil zaplatiť žalovanej, a to na účet právneho zástupcu žalobcu. V dôsledku dovolania podaného žalovanou bol uvedený rozsudok Krajského súdu v Prešove uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 8Cdo/813/2015-249 zo dňa 19.11.2015 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie. V uvedenom uznesení bolo vytýkané odvolaciemu súdu, že jeho konaním bola žalovanej odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že jej nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom.

14. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu a jeho webovej stránke dňa 14.03.2017 a zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

15. Pred tým, než odvolací súd pristúpil k preskúmvaniu napadnutého rozhodnutia z dôvodu zachovania všetkých procesných práv žalovanej doručil jej písomné vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej zo dňa 08.07.2014, č. l. 192 spisu, ktoré si žalovaná prevzala dňa 21.11.2016 .

16. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“) (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

V rozhodcovskom konaní možno rozhodovať len spory, ktoré účastníci konania pred súdom môžu skončiť súdnym zmlerom (§ 1 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),

b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,

c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník

rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,

e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,

f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,

g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo

i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,

j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť (§ 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z.).

Účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv a na ich ochranu (§ 17 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní).

17. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznia správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, odvolací súd uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, lebo má za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k odvolacím dôvodom je potrebné dodať, že bolo nesporne preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 16.10.2007 poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo životné poistenie s obsahom špecifikovaným v uvedenej zmluve. Pri uzatváraní tejto poisťnej zmluvy žalobca podpísal vyhlásenie, že bol oboznámený so Všeobecnými poisťnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy. Súčasťou všeobecných poisťných podmienok sú aj Osobitné dojednania č. 01/2007 k predmetnej zmluve. Podľa týchto osobitných zmluvných dojednaní žalobca a žalovaná, okrem iného, vyjadrili svoju vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu s tým, že toto ustanovenie chápu ako rozhodcovskú doložku. Toto Osobitné zmluvné dojednanie k poisťnej zmluve žalobca podpísal v deň podpisu poisťnej zmluvy. Odvolací súd sa stotožnil so správnym záverom súdu prvej inštancie, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi tohto konania je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je nutné aplikovať ustanovenia príslušné Občianskeho zákonníka, zamerané na ochranu spotrebiteľa.

18. Je pritom nepochybné, že rozhodcovská zmluva bola predformulovaná na tlačive žalovanej, pričom podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Spotrebiteľ, ak si želá niečo z určitých dôvodov, minimálne sa predpokladá, že vie, prečo chce niečo individuálne vyjednať. Skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je formulovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy, neodôvodňuje záver, že žalovaná preukázala osobitné vyjednanie. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6 M Cdo 9/2012.).

19. Odvolací súd má za to, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno, čo sa týka individuálneho vyjednania rozhodcovskej zmluvy. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad.

20. K odvolacej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie nie komplexne posudzoval znenie čl. XV. VPP po predchádzajúcom posúdení osobitných zmluvných dojednaní, pretože práve tieto obsahujú hmotnoprávnu dohodu o uzavretí rozhodcovskej doložky, odvolací súd konštatuje, že súd nemal najmenší dôvod na to, aby vylúčil režim súdnej kontroly neprijateľných podmienok len kvôli nadpisu, ktorý ani nekorešponduje s presným označením inštitútu „individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia“. K ďalšej odvolacej námietke, že znenie rozhodcovskej doložky bolo vysvetlené žalobcovi nezávislým subjektom, a že išlo o individuálne dojednanie odvolací súd uvádza, že v priebehu konania žalovaná uvedené tvrdenia nepreukázala. Nie je možné považovať podpísanie osobitných zmluvných podmienok vo formulárovej zmluve za individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky. Zákon jednoznačne charakterizuje spotrebiteľskú zmluvu tak, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné poistné podmienky, ktoré boli pripravené vopred pre veľký počet spotrebiteľov sú súčasťou zmluvy a tieto žalobca ovplyvniť nemohol. Zo znenia rozhodcovskej doložky, obsiahnutej v časti XV. Všeobecných poistných podmienok, ako aj v tzv. Osobitných zmluvných dojednaniach č. 01/2007 vyplýva, že všetky spory sa mali riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Takáto rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, lebo je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, resp. vo VPP inkorporovaných do takejto zmluvy a nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná, pričom vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Čo sa týka „Osobitného zmluvného dojednania č. 01/2017“, vyššie uvedené platí aj pre predmetné ustanovenie zmluvy, v ktorom je opätovne obsiahnutá povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, tak, ako je to uvedené vo Všeobecných poistných podmienkach. Ani z uvedeného „osobitného zmluvného dojednania č. 01/2007“ ani zo znenia VPP nevyplýva nič iné, iba povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

21. Ak žalovaná v odvolaní namieta, že sprostredkovateľ poistenia mal v zmysle zákona splniť zákonnú povinnosť, a to vyhotoviť tzv. záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poistnej zmluve, ktorý obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku, ktorú žalobca mohol, ale nemusel podpísať, odvolací súd konštatuje, že aj keď sprostredkovateľ poistenia je osobou nezávislou od žalovaného, nepochybné predkladá poistné zmluvy, VPP aj Záznam o požiadavkách klienta, ktoré sú formulármi žalovanej a ani postavenie sprostredkovateľa vo vzťahu k žalovanej nemôže rozhodujúce okolnosti zmeniť, alebo inak ovplyvniť. Dokonca sama žalovaná v odvolacej námietke uviedla, že záznam o požiadavkách a potrebách klienta k poistnej zmluve obsahuje aj upozornenie na existujúcu rozhodcovskú doložku. Uvedené opätovne svedčí v prospech záveru, že rozhodcovská doložka bola žalovanou vopred naformulovaná.

22. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní správne posúdil, že v prejednávacom prípade predstavuje rozhodcovská doložka neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodcovská doložka, od ktorej rozhodca Arbitrážneho súdu Košice odvodzoval svoju právomoc rozhodovať vo veci, nebola žalobcom individuálne dojednaná. Žalovaná v prvoinštančnom a ani v odvolacom konaní, kde už po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p., účinného do 01.07.2016 nemohla navrhovať dôkazy, ktoré nenavrhla pred súdom prvej inštancie, neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k

svojmu tvrdeniu, že žalobca bol riadne poučený o dôsledkoch „uzavretia“ rozhodcovskej doložky. Preto odvolací súd má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobe vyhovel a zrušil rozhodcovský rozsudok rozhodcu U. W. N., Arbitrážneho súdu Košice vo veci sp. zn. 2C/2395/2012 z 19.01.2012 je správne.

23. Ako nedôvodná bola posúdená námietka zaujatosti voči sudcovi Krajského súdu v Prešove U.. F. X., lebo menovaný sudca v predmetnej veci nerozhodoval.

24. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

25. O trovách odvolacieho a dovolacieho konania bolo rozhodované postupom podľa § 453 ods. 1 a 3, § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bola priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej nebola priznaná náhrada trov dovolacieho konania, lebo v konečnom dôsledku žalovaná nebola úspešná. O výške trov konania u žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3.0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).